

Oponentsky posudek

dizertační práce MUDr. Hynka Mírky:

Možnosti výpočetní tomografie s vysokou rozlišovací schopností v diagnostice plicních komplikací hematoonkologických onemocnění.

Dizertační práce se zabývá významnou problematikou, se kterou se na klinických pracovištích setkáváme prakticky každodenně. Plicní komplikace hematoonkologických onemocnění jsou závažným klinickým problémem a zobrazovací metody mají v jejich diagnostice významné postavení. Proto jde o téma významné a potřebné pro radiologickou praxi.

Práce má obvyklou základní strukturu. Úvodní přehledná část systematicky mapuje zvolené téma, je logicky uspořádaná, napsaná čtivě. K dobrému dojmu této části přispívá i minimální počet překlepů. Je škoda, že v dalších částech jejich počet stoupá.

Vlastní soubor začíná vyjmenováním cílů práce, které jsou jasně uvedené. Oddíl „Materiál a metody“ je poměrně stručný. Podrobněji je v něm rozebrána pouze technika vyšetření. Domnívám se, že by sem patřila i část tabulek uvedených v úvodu kapitoly „Výsledky“. Krátce popsané metody zpracování jsou adekvátní vytčeným cílům.

Výsledky jsou poněkud netypicky uvedeny ve dvou oddílech - „Výsledky“ a „Diskuze“, což sice není ideální, ale v kontextu celé práce má jistou logiku. Kapitola „Výsledky“ je členěna spíše jako obecná část, zatímco vhodnější by bylo rozdělení podle definovaných cílů práce. Podkapitoly uvádějící cíle práce jsou uvedeny až v oddíle „Diskuze“. V něm také najdeme množství obrazové dokumentace, přičemž i ta bývá obvykle uvedena v kapitole výsledky. Jde o obrazy kvalitní, a to jak technickým provedením, tak jejich výběrem. Jde o výběr reprezentativní, jsou dobře popsané a vhodně doplňují textovou část. Jejich množství je velké a svědčí o autorově poctivém přístupu k celé práci. Je dobře, že část z nich již byla publikována, ale stále zde zůstává prostor pro publikaci jejich další části např. formou „Pictorial Essay“. To by jistě ocenili čtenáři např. České radiologie - diferenciální diagnostika popisovaných stavů je obtížná a shrnutí typických nálezů by jistě bylo vřele přivítáno. V oddíle „Diskuze“ jsou uvedena i přehledná schémata diagnostických algoritmů zejména zobrazovacích metod, která považuji za velmi cenná.

V „Závěru“ jsou jasně shrnuty získané poznatky. „Literatura“, z níž autor čerpal, je odpovídající, obsahuje i autorovy vlastní publikace této problematice. Bohužel až na konci objeví čtenář seznam použitých zkratk - jeho uvedení v úvodu by zvýšilo přehlednost.

Jak z výše uvedeného vyplývá, mou jedinou významnější výtka je členění celé práce, které není ideální. Nicméně tento nedostatek je výrazně převážen klady práce, zejména jasně definovanými závěry odpovídajícími vytčeným cílům. Lze konstatovat, že všechny vytčené cíle byly splněny.

Na autora mám následující dotazy:

Jestliže HRCT statisticky signifikantně zvyšuje přesnost diagnostiky akutních plicních lézí proti prostému snímku, má vůbec význam prosté snímky zhotovovat?

Jedním ze závěrů práce je, že některé HRCT obrazy lze považovat za specifické pro určitá onemocnění. Jaký je vliv zkušenosti radiologa pro toto hodnocení?

Závěr: MUDr. Hynek Mírka prokázal tvůrčí dovednost a schopnost vědecké práce. Předložená práce splnila požadavky kladené na dizertační práci, a proto ji podle § 47 Zákona 111/1998 Sb. **doporučuji k obhajobě.**

V Olomouci, 28. 12. 2006

Prof. MUDr. Miroslav Heřman, Ph.D.
Radiologická klinika LF UP a FN Olomouc